

נהג שהיה מעורב בתאונה בה נהרגה אישה זוכה מגרימת מוות ברשלנות

בית המשפט לתעבורה מרכז החליט לזכות נהג מגרימת מוות ברשלנות, לאחר שקבע כי הנהג אומנם אחראי להתנגשות הראשונית בינו לבין רכב אחר, אך אינו אחראי למוות ולחבלות שנגרמו בהמשך מסחרור הרכב שנפגע ופגיעותיו ברכבים אחרים שנסעו בכביש. ערעור המדינה על ההחלטה נדחה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז בלוד.

אחריות משפטית

תאונה קטלנית הביאה למותה של אישה אחת, ולפציעתם של תשעה אנשים נוספים. בתום שנים ארוכות של דיונים, קבעה שופטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, שאין להטיל על הנאשם, שהרכב בו נהג החל את שרשרת התאונות, אחריות משפטית לתוצאות הטרגיות והוא זוכה מעבירת גרימת מוות ברשלנות. המדינה הגישה ערעור על ההחלטה, אך בית המשפט המחוזי בלוד, הותיר את החלטת השופטת על כנה, ובעצת בית המשפט ויתרה המדינה על הערעור.

אירוע התאונה

על פי כתב האישום, התאונה הקטלנית ארעה כאשר הנהג הנאשם פנה עם רכבו שמאלה ולא נתן זכות קדימה לרכב מסוג קאיה אשר נסע בכיוון הנגדי. כיוון שלא נתן זכות קדימה כפי שצריך היה לתת, הרכב בו נהג החשוד חסם את דרכה של מכונית הקאיה שנסעה מולו, והתנגש בה. כתוצאה מן ההתנגשות, רכב הקאיה הסתחרר לנתיב הנגדי והתנגש חזיתית ברכבי פורד ופג'ו. כתוצאה משרשרת ההתנגשויות נהרגה אישה אחת ותשעה אנשים נוספים נפצעו, מתוכם 3 נפצעו באורח קשה.

זיכוי מגרימת מוות ברשלנות

שופטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, השופטת לאה שלזינגר-שמאי, הגיעה להחלטה כי לא ניתן להטיל על הנאשם את מלוא האחריות בגין ביצוע עבירת נהיגה רשלנית שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם ועבירת גרימת מוות ברשלנות. היות שכך, השופטת האשימה את הנהג בעבירות מינוריות יותר של נהיגה רשלנית שגרמה לתאונת דרכים, ואי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה. השופטת קבעה כי ניתן להטיל על הנאשם את מלוא האחריות להתנגשות הראשונה עם רכב הקאיה, אך לא ניתן להטיל עליו את האחריות לחבלות ולמוות המצער שאירעו כתוצאה מסחרור הקאיה ומהתנגשותה עם רכבים נוספים.

נתונים חסרים

בראשית המשפט, כיוון שהנהג הוא זה שגרם להתנגשות הראשונית שהחל את שרשרת האירועים שהסתיימו בתוצאה הטראגית של מוות פציעה, קבעה השופטת כי הנאשם אחראי לכל התוצאות הרפואיות של התאונה. בהמשך הדיון המשפטי עלו תהיות ושאלות שונות שהיה על השופטת לבחון על מנת לקבוע האם אכן ניתן לייחס את האחריות לכל תוצאות התאונה על הנאשם.

בין השאר עלו שאלות כגון מה תרומתו של רכב הפיג'ו לתאונה, האם רכב הפיג'ו נסע במהירות מופרזת? האם נהג הפיג'ו נהג ברשלנות או בחוסר שימת לב? באיזה שלב של התאונה נגרמו החבלות? שאלות אלו לא נחקרו ובידי בית המשפט לא היו נתונים לתת את התשובה עליהן. כיוון שלא ניתן היה לתת מענה לשאלות אלו, קבעה השופטת כי לא ניתן להטיל את מלוא האחריות לכל תוצאות התאונה על הנאשם. בנוסף ציינה השופטת כי רכב הפיג'ו ורכב הפורד היו "גורם זר מתערב", אותו לא יכול היה הנאשם לצפות, ואשר בשלו נהפכו נסיבות התאונה ממינוריות לטראגיות והרות אסון.

הכרעת הדין והערעור שנדחה

כיוון שהנהג זוכה מאחריות לתוצאות התאונה, ובהתחשב בעברו התעבורתי הנקי יחסית של הנהג, בית המשפט החליט להרשיעו רק בגרימת תאונת דרכים קלה מסוג נזק, וגזרה על הנאשם פסילת רישיון ל-3 חודשים, פסילה על תנאי, וקנס על סך 1500 ₪. כל זאת בניכוי 3 חודשי פסילת רישיון מנהלית שריצה כבר הנאשם.

פרקליטות המדינה ערערה לבית המשפט המחוזי על העונש הקל. בית המשפט המחוזי טען כי בית המשפט לתעבורה טעה בבחינת הקשר הנסיבתי בין ההתנגשות הראשונה לתוצאות התאונה. עוד נקבע על ידו כי התאונה השנייה בשרשרת לא מנתקת את הקשר הסיבתי בין נהיגתו הרשלנית של הנאשם ובין תוצאותיה הטרגיות והקטלניות של התאונה.

למרות זאת, בהתחשב בכך שעורכי דינו של הנאשם הגישו ערעור על קביעת אחריותו בגין "נזק בלבד" של הנאשם, המליצו שופטי בית המשפט המחוזי, יעקב שפסר, דבורה עטר ושמואל בורנשטיין לנציגי הצדדים לוותר על הערעורים שהגישו. לאחר שהצדדים הסכימו לוותר על הערעורים, פסיקת בית המשפט לתעבורה נשארה על כנה, וזיכוי של הנהג מאשמת גרימת מוות וחבלות נותר כשהיה.